

Ś L Ą S K A
O K R Ę G O W A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Katowice, dnia 11 kwietnia 2014 r.

Nr sprawy ŚIOIB/SD/Z/23/12/(164/2570 /14)/13

Decyzja Nr 12 /2014

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3 i 4 oraz art. 96 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) po rozpatrzeniu w dniu 10 kwietnia 2014 r. sprawy odpowiedzialności zawodowej w budownictwie zamieszkałego w [ ] przy ulicy [ ] członka Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o numerze ewidencyjnym SLK/BO/ [ ] posiadającego stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności konstrukcyjno-budowlanej nr [ ]

obwinionego

o niedbałe spełnianie obowiązków kierownika budowy i projektanta budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parterze nr [ ] przy ulicy [ ] w [ ] poprzez :

- niewłaściwe obliczenia na etapie projektowym, brak obliczeń statycznych elementów konstrukcyjnych obiektu,
- przyjęte zbyt małe obciążenia, pominięta część obciążeń,
- brak szczegółowych rozwiązań dotyczących zarówno konstrukcji, materiałów, jak i rozstawów i ilości zbrojenia konstrukcyjnego,
- niewłaściwe zamontowanie podpór montażowych, przyjęcie zbyt dużego rozstawu drewnianych podparć montażowych i zbyt małej szerokości drewnianych podpór montażowych, podparcie płyt stropowych czubkami krawędziaków a nie całą powierzchnią rygi,
- zastosowanie niewłaściwej warstwy – grubości nadbetonu,

co skutkowało zawaleniem stropu nad garażem około 20 m² a w pozostałej części w budynku – domu jednorodzinnego w [ ] przy ulicy [ ] na działce nr [ ] – powstały ugięcia stropów na parterze, które PINB w [ ] nakazał rozebrać,

tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu: art. 95 pkt. 3 oraz art. 95 pkt. 4 w związku z art. 20 ust. 1 pkt. 1 i 3 i art. 22 pkt. 3 i 4 Ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409),

wszczętej na podstawie wniosku o ukaranie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 15 grudnia 2013 r., Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

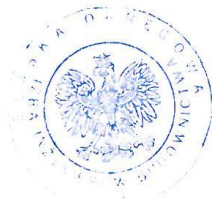
uznaje

iż Pan ..... popełnił czyn polegający na niedbałym pełnieniu funkcji kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parceli nr ..... przy ulicy ..... w ..... tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) poprzez dopuszczenie do betonowania niewłaściwie zaszalowanego stropu, co spowodowało znaczne ugięcia i wskutek rażących zaniedbań spowodował zagrożenie bezpieczeństwa mienia oraz szkody materialne,

i za popełnienie tego czynu na podstawie art. 96 ust.1 pkt 1. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz 1409),

orzeka karę

upomnienia,
w pozostałym zakresie postępowanie umarza

Przewodniczący składu orzekającego
Mirośław Topolski

członek składu orzekającego
Marek Młynarski

członek składu orzekającego
Artur Fularski

DECYZJA OSTATECZNA

Katowice, dnia 05.06.2014

Podpis .....

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ustalił, co następuje.

Obwiniony posiada wydane w dniu 1976 r. przez Urząd Wojewódzki w Katowicach uprawnienia budowlane nr ewid. .... upoważniające do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej kierownika budowy w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (k. 84) i jest czynnym członkiem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa SLK/BO/. (k.83)

Podstawą do podjęcia czynności przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB był wniosek z dnia 29 lipca 2013 roku Inwestorów reprezentowanych przez Radcę Prawnego (k. 150-154), oraz wniosek z dnia 4 września 2013 r. Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w (k. 273-276).

W obydwu wnioskach wskazano na niedbałe pełnienie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie projektanta i kierownika budowy który tę funkcję pełnił na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parceli nr przy ulicy w wskutek zaniedbań zarówno na etapie projektowania jak i na etapie wykonawstwa doprowadził do tego, że w dniu czerwca 2013 r. na budowie nastąpiło zawalenie się stropu na garażem budynku i ugięcia w pozostałych częściach stropu.

Do powyższych wniosków dołączono: dziennik budowy, projekt budowlany, Opinię techniczną dotyczącą stropu monolitycznego na styropianowych płytach szalunkowych typu JS wykonaną przez Decyzję nr PINB w z dnia lipca 2013 r., Pismo do inwestorów z dnia czerwca 2013 r., Pismo z dnia czerwca 2013 r., Wezwanie do z dnia 27 czerwca 2013 r., Protokół PINB w sporządzony w dniu czerwca 2013 r., Decyzję nr z dnia grudnia 2012 r., oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy z dnia marca 2013 r., Zawiadomienie o terminie rozpoczęcia robót z dnia lutego 2013 r., Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia czerwca 2013 r., Pismo do PINB z dnia sierpnia 2013 r., Notatkę służbową PIINB z dnia sierpnia 2013 r. Dokumenty te OSD przyjął jako wiarygodne.

W związku z zaistniałą katastrofą budowlaną PINB w dokonał w dniu czerwca 2013 r. oględzin w/w budynku (k. 304-307). Stwierdzono, iż zawalony strop został rozebrany wraz z szalunkiem i podporami montażowymi, a teren zdarzenia uprzątnięto. Pozostał jedynie otwór w stropie nad garażem, o wymiarach w rzucie poziomym ok. 3,10 x 5,70 m. Wg uzyskanych informacji nikt nie został poszkodowany ani nie było ofiar w ludziach. Do zawalenia się stropu nad parterem doszło w końcowej fazie jego betonowania, w dniu czerwca 2013 r. W pozostałych pomieszczeniach parteru budynku stwierdzono znaczne ugięcia płyt szalunkowych, które powstały po wykonaniu żeber stropowych i wylaniu płyty nadbetonu. Zauważono liczne ślady wbicia drewnianych podpór montażowych (słupów i desek) w styropianowy szalunek. Górna powierzchnia zabetonowanego stropu została zasadniczo wyrównana, co świadczyło o zwiększeniu grubości płyty nadbetonu na powierzchni ugiętych płyt szalunkowych – szczególnie w pasie środkowym przęsła.

W dniu lipca 2013 r. odbyło się posiedzenie komisji powołanej zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy Prawo budowlane (k. 255-258). Zdaniem PINB w zasadniczą przyczyną przedmiotowej

katastrofy było niewłaściwe zamontowanie podpór montażowych, gdyż podparcie płyt szalunkowych stropu zostało wykonane niezgodnie z Techniczną Instrukcją Firmową – dla szalunków styropianowych typu „JS”. Powyższe wnioski zostały potwierdzone przez autora „Opinii technicznej dotyczącej stropu monolitycznego na styropianowych płytach szalunkowych typu JS wykonanego w budynku jednorodzinnym w przy ul. (k. 237-253).

W dniu lipca 2013 r. decyzją nr (k. 262-265) PINB w nakazał Inwestorom wykonanie rozbiórki stropów typu „JS” nad parterem budynku, w pomieszczeniach: garażu, salonu i kuchni, które zostały zrealizowane niezgodnie z Techniczną Instrukcją Firmową – dla szalunków styropianowych typu „JS” pod monolityczne stropy gęstożebrowe, w terminie do dnia lipca 2013 r. Powyższe zalecenia zostały wykonane przez Inwestora w terminie, co potwierdziła wizja lokalna przeprowadzona w dniu sierpnia 2013 r. (k. 272).

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB w dniu 23 października 2013 r. przesłuchał świadka – (k. 321-324) oraz świadka – (k. 325-326), którzy potwierdzili zarzuty stawiane we wniosku o wszczęcie postępowania wobec . Natomiast w dniu 13 listopada 2013 r. Rzecznik przesłuchał świadka – (k. 349-351) który zeznał, że w dniu betonowania nie było na budowie. W przeddzień katastrofy tj. w dniu czerwca 2013 r. był dwa razy na budowie, gdzie dokonał przeglądu szalunku i zbrojenia. Świadek dodał, że zwrócił jedynie uwagę na szalowanie belki w salonie i wydał zalecenie poprawy tegoż odciągu, nie wnosząc uwag co do pozostałego zakresu prac. Natomiast w czasie drugiego pobytu na budowie odebrał wykonane roboty poprawkowe i ostatecznie zezwolił na betonowanie o czym poinformował Inwestora. Odnosząc się do katastrofy świadek wyjaśnił, że „pod koniec betonowania w części garażowej nastąpiło ugięcie, a w konsekwencji przełamanie płyty stropowej JS”. O zaistniałej sytuacji kierownik budowy został niezwłocznie powiadomiony przez Inwestora.

pisemnie w dniu 23 września 2013 r. (k. 310-316) odniósł się do stawianych mu zarzutów. Podtrzymując stanowisko pisemne zeznając przed Rzecznikiem w dniu 23 października 2013 r. (k. 327-330) stwierdził, że potwierdza wiele spraw poruszanych przez Inwestorów. Potwierdził również słowa świadka „... w tym czasie [katastrofy] nie byłem obecny na budowie ponieważ uszkodziłem sobie więzadło. Kiedy na wezwanie inwestora w przeddzień betonowania przyszedłem na budowę roboty jeszcze trwały i wykonawca zgłaszał gotowość zbrojenia do odbioru. Skontrolowałem zbrojenie wydałem zalecenia i zszedłem pod strop celem zapoznania się z systemem szalowania i podpierania stropu. Wtedy zauważyłem, jest to zaraz przy schodach, że wykonany został szalunek podciągu niezgodnie z projektem budowlanym, przywołałem wykonawcę i kazałem mu natychmiast to rozebrać. Powiedziałem, że wrócę za godzinę i chcę to widzieć poprawione. Wróciłem po 1,5 godziny zalecenie było zrealizowane w 30 % wtedy opuściłem budowę bardzo cierpiąc z powodu kolana i nie dokonałem żadnego przeglądu szalunku i podparć...”. Dodał, że ponosi odpowiedzialność za niewstrzymanie betonowania.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej wnioskiem z dnia 15 grudnia 2013 r. (k. 352-356) wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej, zarzucając mu niedbałe spełnianie obowiązków kierownika budowy i projektanta budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parceli nr przy ulicy w tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu: art. 95 pkt. 3 oraz art. 95 pkt. 4 w związku z art. 20 ust. 1 pkt. 1 i 3 i art. 22 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane

(Dz. U. z 2013 r. poz. 1409), poprzez niewłaściwe obliczenia na etapie projektowym, brak obliczeń statycznych elementów konstrukcyjnych obiektu, przyjęte zbyt małe obciążenia, pominięta część obciążeń, brak szczegółowych rozwiązań dotyczących zarówno konstrukcji, materiałów, jak i rozstawów i ilości zbrojenia konstrukcyjnego, niewłaściwe zamontowanie podpór montażowych, przyjęcie zbyt dużego rozstawu drewnianych podparć montażowych i zbyt małej szerokości drewnianych podpór montażowych, podparcie płyt stropowych czubkami krawędziaków a nie całą powierzchnią rygi, zastosowanie niewłaściwej warstwy – grubości nadbetonu, co skutkowało zawaleniem stropu nad garażem około 20 m² a w pozostałej części w budynku – domu jednorodzinnego w przy ulicy na działce nr powstały ugięcia stropów na parterze.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŚOIIB rozpatrzył przedmiotową sprawę na rozprawie 24 lutego 2014 r. (k. 406-408) oraz na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2014 r. (k. 436-441). Po przesłuchaniu Obwinionego oraz na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (k. 1-441) zważył co następuje:

Sąd ustosunkowując się do zarzutów Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB uznaje je w części za zasadne.

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

1. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz. U. z 2013, poz.1409),
2. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650),
3. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., 267)

Art. 95 ustawy Prawo Budowlane precyzuje, iż odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, z kolei art. 12 ustawy stwierdza, że za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmującą m.in. kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi.

Art. 22 ustawy Prawo budowlane wymienia taksatywnie obowiązki kierownika budowy, do których zgodnie z tym przepisem należy m.in. zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ponadto koordynacja realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa ochrony zdrowia, a także w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia wstrzymanie robót budowlanych i bezzwłoczne zawiadomienie o tym właściwego organu.

Sąd wskazuje, że jak wynika z akt sprawy: projektu budowlanego z października 2012 r. (k. 162-197), dziennika budowy nr z dnia stycznia 2013 r. (k. 135-141, k. 223-229) oraz oświadczenia o podjęciu obowiązków kierownika budowy z dnia 1 marca 2013 r.(k. 203), że Obwiniony pełnił kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parceli nr przy ulicy w realizowanej na podstawie decyzji Prezydenta Miasta nr z dnia grudnia 2012 r. (k. 198-200).

Bezsporne jest, że na przedmiotowej budowie doszło do katastrofy budowlanej w postaci zawalenia części stropu w garażu, ok. 20 m², a w pozostałej części budynku widocznych ugięć stropu. Sąd przywołuje w tym miejscu przepis art. 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w którym ustawodawca zdefiniował termin „katastrofy budowlanej”, jako niezamierzonego, gwałtownego zniszczenia obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów.

Sąd w oparciu o przedstawione dowody i zeznania świadków ustalił, że nie zostały zachowane podstawowe warunki wykonania stropów podane w rekomendacji technicznej RT ITB-1078/2008, a przywołane w punkcie 3.3 w „uwagach do wykonania stropu” przez Ryszarda Bugno – autora „Opinii technicznej dotyczącej stropu monolitycznego na styropianowych płytach szalunkowych typu JS wykonanego w budynku jednorodzinnym w Tychach przy ul. Miodowej” (k. 100-116, k. 237-253) *„Zgodnie z rekomendacją techniczną RT ITB-1078/2008 płyty szalunkowe należy układać na podporach stałych, przy czym głębokość oparcia nie może być mniejsza niż 50 mm. Boczne ‘skrzydełka’ płyt o wysięgu 55 mm i grubości 40 mm, służące jako osłony żeber stropowych, należy wyciąć na głębokość oparcia płyty na podporze stałej. W kierunku prostopadłym do rozpiętości stropu płyty szalunkowe należy układać jedna obok drugiej, na styk. Pod płytami szalunkowymi należy wykonać podparcie montażowe w rozstawie nie większym niż 2,0 m. Podparcie montażowe powinno być wykonane na całej szerokości płyt szalunkowych. Szerokość podpory montażowej nie może być mniejsza niż 100 mm...”*.

Sąd przywołuje w tym miejscu „Protokół z posiedzenia komisji powołanej na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy Prawo budowlane” (k. 255-258). W/w protokole stwierdzono, że *„zawalenie się części stropu nad garażem podczas jego wykonywania było niewłaściwie zamontowanie podpór montażowych w zakresie: zbyt dużego rozstawu podpór montażowych przekraczających 2 m (2,60 m, 2,19 m z pomiarów PINB) oraz wykonanie podpór montażowych z elementów drewnianych o nieodpowiednim (pomniejszonym) przekroju poprzecznym: deski o wymiarach (13÷15 x 3 cm – wg pomiarów PINB w Tychach) i niewłaściwego połączenia elementów podpierających płyty szalunkowe stropu JS – niezgodnie z Techniczną Instrukcją Firmową systemu szalunków styropianowych systemu JS pod monolityczne stropy gęstożebrowe...”*.

Sąd w tym miejscu przywołuje ponownie „Opinię techniczną dotyczącą stropu monolitycznego na styropianowych płytach szalunkowych typu JS wykonanego w budynku jednorodzinnym w Tychach przy ul. Miodowej” w której autor podnosi iż *„Podczas oględzin stropu zinventaryzowano wykonane drewniane podpory montażowe. Z powyższego wynika, że styropianowe płyty szalunkowe typu JS zostały podparte deskami o szerokości 25 mm ustawionymi na sztorc i na płask bez dodatkowego wzmocnienia, natomiast w środku rozpiętości umieszczono po jednym słupie krawędziaka. Co więcej deski podporowe nie stykały się bezpośrednio z płytą styropianową, przez co krawędziaki wbiły się w styropian na głębokość nawet do 5 cm”*. (k. 248).

We wnioskach końcowych Ryszard Bugno stwierdził, że *„...powodem zniszczenia stropu monolitycznego na styropianowych płytach szalunkowych typu JS podczas betonowania było błędne wykonanie podpór montażowych. Zbyt duży rozstaw tych podpór oraz mała szerokość oparcia sprawiły, iż płyty szalunkowe typu JS, stanowiące deskowanie tracone, nie przeniosły obciążeń montażowych, w wyniku czego doszło do zarwania stropu pod wpływem świeżej mieszanki betonowej”* (k. 248).

Zgromadzony materiał dowodowy bezspornie dowodzi, iż w dniu katastrofy czyli 19 czerwca 2013 r. Obwiniony nie był obecny na budowie w trakcie czynności betonowania. O powyższym świadczy zapis zawarty w protokole oględzin dokonanych w terenie z dnia 26 czerwca 2013 r. (k. 304-307) *„...ostatni raz był obecny [kierownik budowy] na budowie w dniu 18 czerwca 2013 r.*

w przeddzień betonowania...” czy zeznanie świadka Andrzeja Krępy (k. 350) „...w czasie betonowania stropu Kierownik budowy był nieobecny na budowie...”, a także zeznanie samego Obwinionego „... w tym czasie nie byłem obecny na budowie ponieważ uszkodziłem sobie więzadło (...) nie byłem pewien czy betonowanie zostanie wykonane. Ponownie zadzwonił do mnie inwestor już po katastrofie budowlanej...” (k. 329).

Sąd zwraca uwagę na pewną niekonsekwencję, gdyż jak powyżej wykazano kierownik budowy był nieobecny w dniu katastrofy, to mimo to w dzienniku budowy widnieje jego wpis datowany na dzień 19 czerwca 2013 r. „Wskutek niewykonania polecenia dotyczącego prawidłowego podparcia szalunku stropu doszło do uszkodzenia płyt styropianowych stropu JS. Beton stropu zawarty w żebrach i płycie nadbetonu wyciekł łamiąc kilka szalunków styropianowych. Ponieważ w dniu betonowania temperatura powietrza wynosiła w cieniu 35°C, to należało się spodziewać, że w pełnym słońcu styropianowy szalunek uzupełniający strop żebrowy został uplastyczniony i nie przeniósł obciążeń w trakcie betonowania. Zobowiązałem się wezwać natychmiast dostawcę i producenta stropu” (k. 137 i k. 225).

Powyższe w ocenie Sądu niezbiecie potwierdza, że Obwiniony dokonał przedmiotowego wpisu już po zaistnieniu katastrofy budowlanej. Miał ku temu sposobność, ponieważ widząc warunki w jakich był przechowywany dziennik budowy „...w sanitariacie TOI i przywalony workiem cementu...” to zabrał go z placu budowy, i swobodnie mógł nim dysponować.

Na antydatowanie wpisu w dzienniku budowy świadczy również zeznanie Obwinionego złożone przed Rzecznikiem „Wpisów do dziennika budowy dokonywałem każdorazowo przy pobycie na budowie...” (k. 328) oraz „...Wieczorem tego samego dnia zadzwonił do mnie inwestor z informacją, że zamówił na drugi dzień beton. Wtedy zadałem mu pytanie czy szalunek podciągu jest poprawiony. Skoncentrowałem się też na zagrożeniu burzą i przekazałem też, że temperatury w dniach poprzedzających betonowanie były bardzo niekorzystne bo przekraczały 35 stopni Celsjusza. Inwestor moje informacje zignorował nie poruszaliśmy sporawy formalnego odbioru robót przygotowawczych do betonowania. Nie byłem pewny czy betonowanie zostanie wykonane... Ponownie zadzwonił do mnie inwestor już po katastrofie budowlanej.”(k. 329).

Sąd podkreśla, że zgodnie z brzmieniem art. 22 pkt. 4 ustawy Prawo budowlane kierownik budowy powinien wstrzymać roboty budowlane odpowiednim wpisem do dziennika budowy w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia oraz bezzwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ.

Obwiniony, nie poczynił niezbędnych kroków w celu wstrzymania dalszych robót budowlanych mając na uwadze, że ich kontynuacja mogła wywołać zagrożenie.

Sąd rozpatrując sprawę na rozprawie z 24 lutego 2014 r. (k. 405-408) postanowił odroczyć rozprawę z terminem z urzędu w związku ze złożonym przez Obwinionego wnioskiem o powołanie na świadka Mieczysława Andreasika. Sąd jednocześnie zobowiązał Obwinionego by wskazał adres do doręczeń rzeczonego świadka.

Sąd ponownie rozpatrzył sprawę na rozprawie 10 kwietnia 2014 r. (k. 436-441). Powołany świadek Mieczysław Andreasik zeznał, że „wykonane dyle stropowe styropianowe zostały złe podparte i niezgodnie ze sztuką budowlaną. Nie przeliczałem, czy ich było prawidłowo czy nie. Natomiast oceniłem wzrokowo że ich ilość była za mała. Rygle będące podparciem tych dyli stropowych były niewłaściwie zamontowane i usytuowane. Strop był podparty na długości 32 mm przybitymi bezpośrednio do pionowych stempli drewnianych. Pod wpływem obciążenia betonem gwoździe mocujące deskę do stempla nie wytrzymały i deska się przesunęła w pionie a stempel wbił się w styropian. Nie było tego widać. Deska obniżyła się do miejsca do którego była przybita. Dopiero kształt zwisania, ugięcia się płyt styropianowych świadczył, że rygle nad stemplami zostały niewłaściwie wykonane. Bo rygle powinny być na stemplach, a nie przybijane z boku

do stempli. Powiadomiłem Inwestora, że roboty budowlane polegające na stemplowaniu i szalowaniu stropu zostały niewłaściwie wykonane. ..." (k. 439)

Sąd nie znajduje dowodów na potwierdzenie zarzutów Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wynikających z przepisu art. 20 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz. U. z 2013, poz. 1409) dotyczącego niedbałego pełnienia funkcji projektanta przez Andrzeja Kolskiego. Podkreślić należy, że prowadzone postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło w sprawie ostatecznego materiału dowodowego świadczącego o słuszności tego zarzutu, a na etapie postępowania przed Sądem również w aktach sprawy nie znalazły się dokumenty potwierdzające taką tezę.

W ocenie Sądu, w wydanej przez PINB w Tychach decyzji nr 829/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem w Tychach przy ul. Miodowej na parceli nr 299/2 stwierdzono, że „projekt budowlany spełnia wymogi decyzji ustalającej warunki zabudowy nr 57/2012 GWA.6730.382.2011 z dnia 6 lutego 2012 r. oraz wymogi Prawa budowlanego i przepisów szczegółowych z nim związanych”. (k. 199).

Tym samym, w ocenie Sądu, Obwiniony dopuścił się zarzucanego mu przez Rzecznika czynu z art. 95 pkt. 3 i 4 ustawy Prawo Budowlane, polegającego na niedbałym pełnieniu obowiązków kierownika budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z wbudowanym garażem na parceli nr 299/2 przy ulicy Miodowej w Tychach tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) poprzez dopuszczenie do betonowania niewłaściwie zaszalowanego stropu, co spowodowało znaczne ugięcia i wskutek rażących zaniedbań spowodował zagrożenie bezpieczeństwa mienia oraz szkody materialne.

Mając powyższe na względzie, oraz biorąc pod uwagę dotychczasową niekaralność Obwinionego, Sąd postanowił orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu wydającego decyzję (Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, [40-026], Katowice, ul. Podgórna 4), złożyć odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Przewodniczący składu orzekającego
Miroslaw Topolski

członek składu orzekającego
Marek Młynarski

członek składu orzekającego
Artur Fularski

Otrzymuje:

1. Adresat
2. OROZ
3. GINB (decyzja ostateczna)
4. a/a

DECYZJA OSTATECZNA

Katowice, dnia 05.06.2014

Podpis .....